

Sygn. akt III RC 186/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **sędzia Tomasz Simiński-Stanny**

Protokolant **st. sekr. sąd. Anna Nalaskowska**

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2021 r. w Grudziądzu

sprawy z powództwa **małoletniego S. B. działającego przez matkę I. B.**

przeciwko **A. B.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego A. B. na rzecz małoletniego powoda S. B. rentę alimentacyjną z kwoty 700,-zł (siedemset złotych) miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 17 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt III RC 323/14, do kwoty 1.000,-zł (tysiąc złotych) miesięcznie, płatną do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, do rąk matki małoletniego powoda – I. B. z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności poszczególnych kwot, poczynając od dnia 1 czerwca 2020 r.;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. nakazuje pobrać od pozwanego A. B. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 230,-zł (dwieście trzydzieści złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, zaś w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

IV. wzajemnie znosi pomiędzy stronami koszty procesu;

V. nadaje wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 186/20

UZASADNIENIE

W dniu 1 czerwca 2020 r. małoletni powód S. B., działający przez przedstawiciela ustawowego – matkę I. B. wniósł o podwyższenie renty alimentacyjnej należnej od ojca A. B. z kwoty 700 zł miesięcznie do kwoty 1350 zł miesięcznie, płatnej do 15. dnia każdego miesiąca od czerwca 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności poszczególnych rat.

Swój pozew uzasadnił istotną zmianą w zakresie usprawiedliwionych potrzeb jako uprawnionego oraz tym, że wzrosły możliwości zarobkowe pozwanego (k. 3-6 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwany A. B. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swego stanowiska w sprawie wskazał, że aktualnie ustalona kwota alimentów jest adekwatna do potrzeb małoletniego powoda. Zakwestionował wskazane w pozwie wydatki i podniósł, że strona powodowa w żadne

sposób ich nie udowodniła. Podał, że osiąga niższe dochody niż wskazana w pozwie, a jego możliwości majątkowe nie uzasadniają podwyższenia renty alimentacyjnej.

Pozwany na rozprawie uznał powództwo do kwoty 900 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu w sprawie o sygn. akt III RC 323/14 wydał wyrok, w którym podwyższył od pozwanego A. B. na rzecz małoletniego S. B. alimenty z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 700 zł miesięcznie.

Małoletni S. B. miał wówczas ukończone 9 lat i uczęszczał do szkoły podstawowej. Obecnie ma ukończone 15 lat i jest uczniem I klasy Technikum Logistycznego w Zespole Szkół (...) w G.. Małoletni nie ma problemów z nauką. Uczęszcza na dodatkowe lekcje języka angielskiego (ok. 50 zł/godz.) oraz siłownię (100 zł/mies.). Małoletni otrzymuje od matki kieszonkowe w kwocie 80 zł, z którego częściowo opłaca zajęcia na siłowni. Chłopiec w tym roku rozpoczął kurs prawa jazdy kat. A1 (motocykle o poj. do 125cm³), który finansuje mu jego babcia macierzysta.

Powód zasadniczo nie ma problemów zdrowotnych i nie przyjmuje na stałe żadnych leków. W 2017 r. korzystał z odpłatnych usług stomatologicznych i ortodontycznych. Matka małoletniego nie zdecydowała się na leczenie refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia, gdyż w jej opinii leczenie trwałoby zbyt długo. Ponadto małoletni co około 2 lata wykonuje tomografię głowy, zdiagnozowano bowiem u niego torbiel. Badanie wykonywane jest odpłatnie, a jego koszt wynosi 450 zł.

(Okoliczności bezsporne, dowody:

kopia wyroku z dn. 17.09.2014 r. – k. 6 akt,

zaświadczenie od lekarza dentystry – k. 103-106 akt,

zeznania świadka H. S. – k. 197-198 akt, min. 01:36-06:49,

zeznania powódki I. B. – k. 115v-116 akt, min. 37:00-42:36, 44:48-50:43, k. 198-199, min. 16:23-25:46.)

I. B. ur. (...) posiada wykształcenie w zawodzie technika ekonomisty. Do 30 grudnia 2020 r. była zatrudniona na stanowisku sekretarki w (...) sp. z o.o. sp. k. w G., za wynagrodzeniem w wysokości 3100 zł brutto. Dodatkowo otrzymywała premię uznaniową. Obecnie przebywa na zwolnieniu lekarskim i poszukuje nowej pracy. W przeszłości dorabiała wykonując w domu zabiegi kosmetyczne. W utrzymaniu pomaga jej matka H. S..

I. B. mieszka z małoletnim w mieszkaniu własnościowym, którego zakup sfinansowała z zaciągniętego kredytu hipotecznego. Miesięczna rata kredytu wynosi 400 zł. Jej wydatki mieszkaniowe obejmują: czynsz – ok. 650 zł/mies., energię elektryczną – ok. 90 zł/mies., podatek od nieruchomości 76 zł/rok, opłatę z Internet i TV – 109 zł/mies., abonament telefoniczny – ok. 150 zł/mies. Matka małoletniego dodatkowo opłaca ubezpieczenie w (...) S.A. w wysokości ok. 150 zł/mies.

I. B. nie posiada innych dzieci poza S. B..

(Dowody:

umowa o pracę – k. 79-81 akt,

wypowiedzenie umowy o pracę – k. 82 akt,

świadczenie pracy – k. 107 akt,

zaświadczenie z US w G. – k. 108-110 akt,

PIT 37 – k. 111-114, 169-177 akt,

potwierdzenie przelewu – k. 178-193 akt,

faktura – k. 194-196 akt,

zeznania świadka H. S. – k. 197-198 akt, min. 01:36-06:49,

zeznania powódki I. B. – k. 115v-116 akt, min. 42:36-44:48, k. 198-199, min. 13:20-16:23, 19:05-22:08, 25:46-28:54.)

Pozwany D. P. ur. (...) jest żołnierzem zawodowym w stopniu starszego kaprała i jest zatrudniony na czas nieokreślony w Jednostce Wojskowej (...) S. na stanowisku związanym ze zwiększonym ryzykiem (saper). Jego uposażenie wynosi 5111 zł netto miesięcznie. Raz w roku otrzymuje wypłatę gratyfikacji urlopowej (tzw. wczasy pod gruszą) w wysokości ok. 2500 zł brutto. Dodatkowo społecznie pełni funkcję wiceprezesa Gminnego Klubu Sportowego (...) P.. W klubie jest również zatrudniony na stanowisku trenera i z tego tytułu osiąga miesięczne wynagrodzenie w wysokości od 500 zł do 1100 zł netto.

Pozwany mieszka z partnerką i jej pełnoletnią córką w domu jednorodzinnym w G.. Ojciec małoletniego nabył tę nieruchomość we współwłasności z partnerką a zakup został sfinansowany z zaciągniętego kredytu hipotecznego. Ponadto pozwany z konkubinią zaciągnął kredyty na remont tej nieruchomości. Łączna rata wszystkich ich zobowiązań wynosi 1700 zł miesięcznie. Ponadto na koszty utrzymania nieruchomości składają się: opłata za energię elektryczną – ok. 100 zł/mies., opłata za wywóz nieczystości – ok. 50 zł/mies., opłata za gaz – ok. 250 zł/mies., opłata za wodę – ok. 125 zł/mies., opłata za TV – 196 zł/mies., opłata za Internet i telefon – 220 zł/mies., ubezpieczenie nieruchomości – 384 zł/rok.

Pozwany z racji specjalności w pełnionej służbie opłaca w pracy dodatkowe ubezpieczenie zdrowotne w wysokości ok. 300 zł miesięcznie.

Pozwany utrzymuje nieregularny kontakt z małoletnimi S. B.. Ich kontakt odbywa się głównie telefonicznie i za pośrednictwem wiadomości tekstowych. Ostatni osobiste spotkanie odbyło się około 4 lat temu. Pozwany nieregularnie przekazuje dodatkowe środki na utrzymanie syna. W zeszłym roku подарował mu 1000 zł na zakup roweru.

Dotychczasowe alimenty na rzecz małoletniego były egzekwowane za pośrednictwem komornika sądowego. Pozwany nie posiada innych dzieci na utrzymaniu niż małoletni powód.

(Dowód:

zaświadczenie o zarobkach – k. 63-64, 86, 122-124 akt

PIT-37 – k. 125-132, 161-164 akt,

faktury – k. 134-138 akt,

umowa kredytowa – k. 139-142 akt,

potwierdzenie przelewu – k. 143 akt,

zeznania pozwanego A. B. – k. 116-117 akt, min. 56:23-1:13:09, k. 199-200 akt, min. 30:20-40:43.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o bezsporne twierdzenia stron, dokumenty przedłożone przez strony, zeznania świadka H. S. oraz zeznania powódki I. B. i pozwanego A. B..

Sąd zasadniczo uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Wątpliwości w zakresie swojej przydatności dowodowej budziły jedynie przedstawione przez stronę powodową potwierdzenia dokonania operacji bankowych, które miały świadczyć o wydatkach czynionych na ubezpieczenie małoletniego. Z powyższych dokumentów nie sposób jednak stwierdzić czy zawarte polisy obejmowały swoim ubezpieczeniem małoletniego i ewentualnie ile wynosiła składka na jego rzecz.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka H. S., powódki I. B. i pozwanego A. B. w zakresie w jakim znalazło to odzwierciedlenie w ustalonym stanie faktycznym.

W niniejszej sprawie należało rozważyć, czy zasadne jest podwyższenie renty alimentacyjnej od powoda na rzecz małoletniego syna, a jeśli tak, to w jakim zakresie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego. Natomiast zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W odniesieniu do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda doszło do zmian na tyle dużych, by uznać je za istotne w rozumieniu art. 138 k.r.o. W dniu wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie alimentów chłopiec miał 9 lat i uczęszczał do szkoły podstawowej. Obecnie małoletni jest w I klasie szkoły średniej i jest w okresie dojrzewania. Niewątpliwie wiąże się z większymi wydatkami w zakresie żywienia, odzieży i obuwia, środków higieny oraz rozrywki. Ponadto zwiększyły się wydatki na wyprawkę szkolną, niezbędny jest bowiem zakup podręczników szkolnych, które dotychczas były zapewniane przez szkołę. A zatem w przypadku małoletniego powoda pojawiły się niezbędne potrzeby w tym zakresie, których nie było w dacie ostatecznego ustalenia renty alimentacyjnej. Bezsporne jest także, że poza alimentami pozwany nie pomaga w sposób ciągły i systematyczny w wychowaniu małoletniego powoda. Zatem to na jego matce spoczywa codzienny trud troski i opieki nad synem.

Ustalając wysokość usprawiedliwionych potrzeb małoletniego sąd kierował się zasadą, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Należy uznać, że w realiach przedmiotowej sprawy należało dokonywać tych ustaleń w odniesieniu do stopy życiowej pozwanego. Każdy z rodziców winien bowiem zapewnić dziecku takie warunki, na jakie go stać przy wykorzystaniu swoich możliwości zarobkowych i majątkowych.

Przy ustalaniu niezbędnych kosztów utrzymania małoletniego powoda sąd nie uwzględnił wydatków związanych z prywatnymi wizytami u dentysty. Wysokie wydatki w tym zakresie były poniesione jedynie w 2017 r. Obecnie małoletni nie ma problemów z uzębieniem i wymaga tylko okresowych wizyt u stomatologa. Zatem brak jest podstaw do korzystania z prywatnej opieki stomatologicznej w takim zakresie, jaki wskazała matka dziecka. Małoletni powinien korzystać z świadczeń refundowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia i jedynie w razie nagłej, uzasadnionej potrzeby korzystać z prywatnej opieki medycznej, w szczególności, że w przypadku dzieci czas oczekiwania na wizytę u specjalisty jest zdecydowanie krótszy, niż w przypadku osób dorosłych.

Sąd nie uwzględnił również wydatków związanych z dodatkowym ubezpieczeniem zdrowotnym małoletniego. Podkreślenia wymaga, że w przypadku roszczeń alimentacyjnych wszelkie ponadprzeciętne wydatki winny być odpowiednio udokumentowane. Matka małoletniego przedstawiła polecenia przelewu, z których wynika, że co dwa miesiące opłaca składkę ubezpieczenia w łącznej wysokości ok. 300 zł. Z przedstawionych dokumentów nie wynika jednak czego dotyczyły zawarte polisy i czy, któraś z nich obejmuje ubezpieczenie małoletniego. Ponadto matka

małoletniego nie przedstawiła żadnych okoliczności, z których by wynikało, że małoletni powinien zostać objęty tak drogim ubezpieczeniem zdrowotnym. W przypadku dzieci w wieku szkolnym standardem jest, że są one ubezpieczane za pośrednictwem szkoły, a składka na ubezpieczenie nie przekracza kilkudziesięciu złotych rocznie. Stąd sąd uznał, że powódka nie wykazała tego wydatku i nie uwzględnił go w swoich obliczeniach, a ubezpieczenie prawdopodobnie ma charakter posagowy.

Sąd nie uwzględnił również wydatków związanych z korepetycjami z matematyki, fizyki. Małoletni uczęszczał na takie zajęcia przed wprowadzeniem stanu epidemia i do czasu wyrokowania nie powrócił do tych zajęć.

Sąd uznał, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda kształtuje się na poziomie około 2000 zł miesięcznie, przy czym każde z rodziców powinno pokrywać je w przybliżeniu w połowie.

W ocenie sądu celem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletniego powoda właściwa jest kwota 350 zł. Należy bowiem zauważyć, że na potrzeby małoletniego mogą składać się tylko te wydatki mieszkaniowe ponoszone przez matkę, które przekraczają koszty które ponosiłaby zamieszkując w tym mieszkaniu sama, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, wywozu śmieci. W ocenie sądu fakt zamieszkiwania z synem zwiększa jej wydatki mieszkaniowe o kwotę 350 zł. W wydatkach tych sąd uwzględnił opłaty za abonament telefoniczny małoletniego.

W zakresie kosztów wyżywienia sąd uznał, że zasadna jest kwota 450 zł miesięcznie. Małoletni nie choruje na alergię pokarmowe i nie posiada żadnych specjalnych potrzeb żywieniowych. Koszty jego wyżywienia nie różnią się od kosztów wyżywienia przeciętnego dziecka w jego wieku. W oparciu o zasady doświadczenia życiowego sąd przyjął za zasadną w tym zakresie kwotę około 450 zł, która powinna wystarczyć na zakup żywności dla małoletniego.

Sąd uznał, że miesięczne wydatki na edukację powoda oscylują wokół kwoty 60 zł miesięcznie. Sąd miał przy tym na uwadze, że rodzice otrzymują na początku roku szkolnego zasiłek na zakup wyprawki szkolnej w kwocie 300 zł. Otrzymana kwota powinna w znacznej części zrekompensować zakup niezbędnych przyborów szkolnych. Stąd sąd za uzasadnioną uznał w tym zakresie kwotę 60 zł miesięcznie, która w stosunku rocznym daje 700 zł. W połączeniu z otrzymanym zasiłkiem wskazana kwota powinna wystarczyć na zakup wszystkich niezbędnych przyborów i podręczników.

W ocenie Sądu powódka wykazała, że tytułem wydatków związanych z zakupem odzieży i obuwia uzasadniona jest kwota 350 zł. Przy ustalaniu tych wydatków sąd miał na uwadze, że zakupu odzieży i obuwia nie dokonuje się co miesiąc, a w większych odstępach czasu. Ponadto niewątpliwie małoletni znajduje się w okresie intensywnego wzrostu, co wiąże się z koniecznością częstej wymiany ubrań. Wskazana kwota rocznie daje 4200 zł, które powinno wystarczyć na zakup odzieży i obuwia na każdy sezon.

Odnośnie kosztów leczenia małoletniego powoda za uzasadniony sąd przyjął wydatek w wysokości 50 zł miesięcznie, co daje w stosunku rocznym kwotę 600 zł. Podana kwota powinna pozwolić na zakup leków na okresowe przeziębienia oraz pokryć ewentualne koszty badań i prywatnych wizyt lekarskich.

Małoletni powód nie ma szczególnych potrzeb w zakresie środków czystości i kosmetyków, które byłyby droższe niż przeciętne. W ocenie Sądu należało uznać za uzasadniony miesięczny wydatek w tym zakresie w kwocie około 70 zł.

Sąd uznał, że w przypadku małoletniego konieczne są również wydatki związane z rozrywką. Małoletni znajduje się w wieku, w którym dzieci nawiązują liczne znajomości i spędzają dużo czasu z rówieśnikami. Niewątpliwie po ustaniu pandemii (...)19 chłopiec również będzie chciał brać udział w wyjściach do kina, na basen czy do restauracji. W ocenie sądu na ten cel zasadnym jest wydatkowanie kwoty około 80 zł miesięcznie.

Do usprawiedliwionych wydatków sąd zaliczył także koszt prywatnych lekcji języka angielskiego. Małoletni od wielu lat bierze udział w dodatkowych zajęciach i planuje rozwijać swoje umiejętności językowe. Miesięczny koszt tych zajęć sąd ocenił na 200 zł miesięcznie (4 godzinne lekcje w miesiącu). Ponadto sąd uwzględnił wydatki związane z siłownią

w wysokości 100 zł miesięcznie. Małoletni jest aktywny fizycznie i w przeszłości brał udział w licznych zajęciach sportowych, zatem nie ma powodów aby z tych aktywności zrezygnował.

Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego sąd zaliczył także inne jednorazowe wydatki związane z potrzebami dziecka, np. remontem pokoju, zakupem laptopa, organizacją uroczystości rodzinnych. W związku z wiekiem małoletniego powoda i intensywnym rozwojem w tym okresie pojawia się często konieczność zakupu rzeczy o większej wartości. W ocenie Sądu łączne roczne koszty usprawiedliwionych wydatków tego typu wynoszą około 2500 zł, co średnio miesięcznie daje kwotę ok 200 zł.

W pozostałym zakresie, w ocenie sądu, strona powodowa nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów jego utrzymania. Podkreślenia wymaga, że renta alimentacyjna powinna pozwolić na zaspokojenie wszystkich niezbędnych potrzeb małoletniego powoda, nie może natomiast stanowić dodatkowego dochodu dla matki dziecka.

Ustalając wysokość alimentów zasądzonych od pozwanego A. B. sąd doszedł do przekonania, że obciążenie go alimentami w kwocie 1000 zł miesięcznie mieści się w jego możliwościach zarobkowych. Głównym źródłem utrzymania pozwanego jest dochód uzyskiwany wynagrodzenia za pracę, który wynosi ok. 5100 zł. Dodatkowo otrzymuje wynagrodzenie z pracy jako trener w wysokości od 500 zł do 1000 zł miesięcznie. Pozwany jest zasadniczo osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. Nie posiada na utrzymaniu innych małoletnich dzieci. W ocenie sądu jego stopa życiowa jest wyższa niż przeciętna a jego możliwości majątkowe pozwalają mu nałożenie wyższych alimentów niż dotychczas.

Sąd uznał za uzasadnione wydatki wskazane przez pozwanego. Nie uwzględnił jedynie rat kredytów, bowiem długi prywatne strony nie mają pierwszeństwa przed należnościami alimentacyjnymi, zatem nie mogą mieć wpływu na wysokość ustalonej renty alimentacyjnej. Stąd też sąd nie uwzględnił ich przy ustalaniu kosztów utrzymania pozwanego. Ponadto jego udział w kosztach utrzymania nieruchomości zostały uwzględnione w 1/3, ponieważ pozwany mieszka z partnerką i jej pełnoletnią córką, i one również powinny partycypować w tych wydatkach. Po uiszczeniu alimentów w kwocie 1000 zł pozwanemu pozostanie do dyspozycji kwota 5000-4500 zł, która powinna w zupełności wystarczyć na pokrycie wszystkich jego niezbędnych wydatków.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda do kwoty 1000 zł miesięcznie pozwoli zaspokoić jego usprawiedliwione potrzeby, nie powodując nadmiernego obciążenia pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku, w pozostałym natomiast zakresie powództwo oddalił jako bezzasadne (punkt II).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. Strona powodowa wygrała sprawę w 46% i uległa z żądaniem w 54%. Obydwie strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników i poniosły koszty adwokatów w kwocie 3600 zł (wg stawki minimalnej – zob. § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.) oraz koszty opłaty skarbowej w kwocie 17 zł. W związku z tym, że oby dwie strony wygrały proces w zbliżonym zakresie sąd orzekł o wzajemnym zniesieniu kosztów.

Opłata sądowa od pozwu w niniejszej sprawie wynosiła 500 zł i nie została uiszczona przez powoda, z uwagi na zwolnienie ustawowe (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych, t.j. Dz.U.2020.755). Skoro pozwany przegrał sprawę w 46%, to należało go obciążyć odpowiednią częścią tej nieuiszczonej opłaty, tj. kwotą 230 zł. W pozostałym zakresie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych, nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążony został Skarb Państwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd obligatoryjnie nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie I., tj. w punkcie zasądzającym rentę alimentacyjną.